

Arist. Pol. 1279b 4-1280a 6

παρεκβάσεις δὲ τῶν εἰρημένων τυραννίς μὲν βασιλείας, ὀλιγαρχία δὲ ἀριστοκρατίας, δημοκρατία δὲ πολιτείας. ή μὲν γὰρ τυραννίς ἔστι μοναρχία πρὸς τὸ συμφέρον τὸ τοῦ μοναρχοῦντος, ή δ’ ὀλιγαρχία πρὸς τὸ τῶν εὐπόρων, ή δὲ δημοκρατία πρὸς τὸ συμφέρον τὸ τῶν ἀπόρων· πρὸς δὲ τὸ τῷ κοινῷ λυσιτελοῦν οὐδεμίᾳ αὐτῶν.

δεῖ δὲ μικρῷ διὰ μακροτέρων εἰπεῖν τίς ἐκάστη τούτων τῶν πολιτειῶν ἔστιν· καὶ γὰρ ἔχει τινὰς ἀπορίας, τῷ δὲ περὶ ἐκάστην μέθοδον φιλοσοφοῦντι καὶ μὴ μόνον ἀποβλέποντι πρὸς τὸ πράττειν οἰκεῖόν ἔστι τὸ μὴ παρορᾶν μηδέ τι καταλείπειν, ἀλλὰ δηλοῦν τὴν περὶ ἔκαστον ἀλήθειαν.

ἔστι δὲ τυραννίς μὲν μοναρχία, καθάπερ εἴρηται, δεσποτικὴ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, ὀλιγαρχία δ’ ὅταν ὡσι κύριοι τῆς πολιτείας οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες, δημοκρατία δὲ τούναντίον ὅταν οἱ μὴ κεκτημένοι πλῆθος οὐσίας ἀλλ’ ἄποροι. πρώτη δ’ ἀπορία πρὸς τὸν διορισμὸν ἔστιν. εἰ γὰρ εἶν οἱ πλείους, ὄντες εὐπόροι, κύριοι τῆς πόλεως, δημοκρατία δ’ ἔστιν ὅταν ἡ κύριον τὸ πλῆθος—όμοιώς δὲ πάλιν κὰν εἴ που συμβαίνει τοὺς ἀπόρους ἐλάττους μὲν εἶναι τῶν εὐπόρων, κρείττους δ’ ὄντας κυρίους εἶναι τῆς πολιτείας, ὅπου δ’ ὀλίγον κύριον πλῆθος, ὀλιγαρχίαν εἶναι φασιν—οὐκ ἀν καλῶς δόξειν διωρίσθαι περὶ τῶν πολιτειῶν ἀλλὰ μὴν κἄν τις συνθεὶς τῇ μὲν εὐπορίᾳ τὴν ὀλιγότητα τῇ δ’ ἀπορίᾳ τὸ πλῆθος οὗτῳ προσαγορεύῃ τὰς πολιτείας, ὀλιγαρχίαν μὲν ἐν ἡ τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν οἱ εὐπόροι, ὀλίγοι τὸ πλῆθος ὄντες, δημοκρατίαν δὲ ἐν ἡ οἱ ἄποροι, πολλοὶ τὸ πλῆθος ὄντες, ἄλλην ἀπορίαν ἔχει. τίνας γὰρ ἐροῦμεν τὰς ἄρτι λεχθείσας πολιτείας, τὴν ἐν ἡ πλείους <οἵ> εὐπόροι καὶ ἐν ἡ ἐλάττους οἱ ἄποροι, κύριοι δ’ ἐκάτεροι τῶν πολιτειῶν, εἴπερ μηδεμίᾳ ἄλλῃ πολιτεία παρὰ τὰς εἰρημένας ἔστιν; ἔοικε τοίνυν ὁ λόγος ποιεῖν δῆλον ὅτι τὸ μὲν ὀλίγους ἡ πολλοὺς εἶναι κυρίους συμβεβηκός ἔστιν, τὸ μὲν ταῖς ὀλιγαρχίαις τὸ δὲ ταῖς δημοκρατίαις, διὰ τὸ τοὺς μὲν εὐπόρους ὀλίγους, πολλοὺς δ’ εἶναι τοὺς ἀπόρους πανταχοῦ (διὸ καὶ οὐ συμβαίνει τὰς ρήθείσας αἰτίας <αἰτίας> γίνεσθαι διαφορᾶς), ὃ δὲ διαφέρουσιν ἡ τε δημοκρατία καὶ ἡ ὀλιγαρχία ἀλλήλων πενία καὶ πλοῦτός ἔστιν, καὶ ἀναγκαῖον μὲν, ὅπου ἀν ἀρχωσι διὰ πλοῦτον, ἀν τ’ ἐλάττους ἀν τε πλείους, εἶναι ταύτην ὀλιγαρχίαν, ὅπου δ’ οἱ ἄποροι, δημοκρατίαν, ἀλλὰ συμβαίνει, καθάπερ εἴπομεν, τοὺς μὲν ὀλίγους εἶναι τοὺς δὲ πολλούς. εὐποροῦσι μὲν γὰρ ὀλίγοι, τῆς δὲ ἐλευθερίας μετέχουσι πάντες· δι’ ἄς αἰτίας ἀμφισβητοῦσιν ἀμφότεροι τῆς πολιτείας.

Theophr. Char. 30

ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ

1. ή δὲ αἰσχροκέρδειά ἔστιν ἐπιθυμία κέρδους αἰσχροῦ, ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ αἰσχροκερδής, 2 οἷος ἔστιν ἄρτους ίκανοὺς μὴ παραθεῖναι 3. καὶ δανείσασθαι παρὰ ξένου παρ’ αὐτῷ καταλύοντος.

4. καὶ διανέμων μερίδας φῆσαι δίκαιον εἶναι διμοίρῳ τῷ διανέμοντι δίδοσθαι καὶ εὐθὺς αὐτῷ νεῖμαι. 5. καὶ οἰνοπωλῶν κεκραμένον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ ἀποδόσθαι. 6. καὶ ἐπὶ θέαν τηνικαῦτα πορεύεσθαι ἄγων τοὺς νιεῖς, ἥνικα προῦκα ἀφιᾶσιν οἱ θεατρῶν. 7. καὶ ἀποδημῶν δημοσίᾳ τὸ μὲν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συμπρεσβευτῶν δανείζεσθαι· καὶ τῷ ἀκολούθῳ μεῖζον φορτίον ἐπιθεῖναι ἡ δύναται φέρειν καὶ ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἄλλων παρέχειν· καὶ ξενίων τὸ μέρος τὸ αὐτοῦ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι. 8. καὶ ἀλειφόμενος ἐν τῷ βαλανείῳ [καὶ] εἰπών· σαπρόν γε τὸ ἔλαιον ἐπρίω, ὃ παιδάριον· τῷ ἀλλοτρίῳ ἀλειφεσθαι. 9. καὶ τῶν εὑρισκομένων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν οἰκετῶν δεινὸς ἀπαιτῆσαι τὸ μέρος, κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἐρμῆν. 10. καὶ θοιμάτιον ἐκδοῦναι πλῦναι καὶ χρησάμενος παρὰ γνωρίμου ἐφελκύσαι πλείους ἡμέρας, ἔως ἀν ἀπαιτηθῇ. 11. καὶ τὰ τοιαῦτα· Φειδωνείῳ μέτρῳ τὸν πύνδακα

εἰσκεκρουμένῳ μετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια σφόδρα ἀποψῶν. 12. ὑποπρίασθαι φίλου δοκοῦντος πρὸς τρόπου πωλεῖν. 13. καὶ χρέος δὲ ἀποδιδοὺς τριάκοντα μνῶν ἔλαττον τέτταρσι δραχμαῖς ἀποδοῦναι. 14. καὶ τῶν υἱῶν δὲ μὴ πορευομένων εἰς τὸ διδασκαλεῖον τὸν μῆνα ὅλον διά τιν' ἀρρωστίαν ἀφαιρεῖν τοῦ μισθοῦ κατὰ λόγον· καὶ τὸν Ἀνθεστηριῶνα μῆνα μὴ πέμπειν αὐτοὺς εἰς τὰ μαθήματα διὰ τὸ θέας εἶναι πολλάς, ἵνα μὴ τὸν μισθὸν ἐκτίνῃ. 15. καὶ παρὰ παιδὸς κομιζόμενος ἀποφορὰν τοῦ χαλκοῦ τὴν ἐπικαταλλαγὴν προσαπαιτεῖν, [καὶ] λογισμὸν δὲ λαμβάνων παρὰ τοῦ χειρίζοντος. 16. καὶ φράτορας ἐστιῶν αἰτεῖν τοῖς ἔαυτοῦ παισὶν ἐκ τοῦ κοινοῦ ὅψον, τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν ῥαφανίδων ἀπογράφεσθαι, ἵν' οἱ διακονοῦντες παῖδες μὴ λάβωσι. 17. συναποδημῶν δὲ μετὰ γνωρίμων χρήσασθαι τοῖς ἐκείνων παισί, τὸν δὲ ἔαυτοῦ ἔξω μισθῶσαι καὶ μὴ ἀναφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὸν μισθόν. 18. ἀμέλει δὲ καὶ συναγόντων παρ' αὐτῷ ὑποθεῖναι τῶν παρ' ἔαυτοῦ διδομένων ξύλων καὶ φακῶν καὶ ὅξους καὶ ἀλῶν καὶ ἐλαίου τοῦ εἰς τὸν λύχνον. 19. καὶ γαμοῦντός τινος τῶν φίλων καὶ ἐκδιδομένου θυγατέρα πρὸ χρόνου τινὸς ἀποδημῆσαι, ἵνα <μὴ> προπέμψῃ προσφοράν. 20. καὶ παρὰ τῶν γνωρίμων τοιαῦτα κίχρασθαι, ἢ μήτ' ἢν ἀπαιτήσαι μὴτ' ἀπ' ἀποδιδόντων ταχέως ἢν τις κομίσαιτο.